

Aklından çılgınlığı... Parmaklarının ucundan da sihiri eksik etme...

"Çılgınlık, zekâ, sibir ve
yürek dolu büyüleyici bir macera."

Anna James

"İnanılmaz
derecede yaratıcı...
Bayıldım."
Catherine Doyle

ŞAPKACIAR

TAMZİN MERCHANT

Çizimler: PAOLA ESCOBAR

Fırtınalı ve şimşeklerin birbiri ardına çaktığı bir geceydi. Her şeyi değiştiren türden gecelerden.

Şimşek çatalları gökyüzünü boydan boya yırtıyor, gök gürültüsü de Londra'nın çatıları ve kulelerinin üzerinde gelgit dalgaları halinde yuvarlanıyordu. Şehir, bardaktan boşanırcasına yağan yağmur ve tepesinde gürleyen bulutlarla sanki denizin altında kalmış gibiydi.

Ama Cordelia Şapkacı korkmuyordu. Şapkacılar Malikânesi'nin en tepesindeki mum ışığıyla aydınlanan odasında, Neşeli Bone gemisinde olduğunu hayal ediyordu. Uğuldayarak esen bir rüzgâra karşı mücadele verip güvertede (aslında şöminenin önüne serili

TAMZIN MERCHANT

halıda) güç belâ yürürken, devasa dalgalar da gemiyi bir o yana bir bu yana savuruyordu.

GÜMMM.

“Ambar kapaklarını sıkıca kapat, Fortescue!” diye seslendi. “Kendimi dümene çarkına bağlamalıyım!”

Bir kurşun asker, şömine rafında durduğu yerden boş gözlerle baktı.

“Hay hay, Kaptan!” Cordelia ağzının kenarından mırıldandı.

GÜMMM.

Cordelia, tahta sandalyesinin sırtını kavrayarak “Düşman ateş açtı!” diye haykırdı. Sandalye, onun ellerinde muhteşem bir geminin dümenine dönüştü.

GÜMMM.

Aniden şiddetle bastıran rüzgâr camı sonuna kadar açtı. Mumun alevi bir anda söndü ve Cordelia zifiri karanlığın içinde kalıverdi.

GÜMMM, GÜMMM, GÜMMM.

Birinin giriş kapısını yumruklama sesleri, yankılanarak Şapkacılar Malikânesi'nin beşinci katına kadar ulaştı.

ŞAPKACILAR

Cordelia yatak odasının merdivenlerinden aşağıya hızla indi ve üst kat koridorunu dörtnala koştu. Ariadne Teyze mürdüm eriği renkli kadife sabahlığına sarınarak odasından çıktı. Tiberius Amca da uyku sersemi bir hâlde görüldü.

“Babam!” diye çığlık attı onların yanından patinaj çekerek geçen Cordelia. “Babam eve geldi!”

GÜMMM, GÜMMM, GÜMMM.

Cordelia, Şapkacılar Malikânesi'nin tam ortasından kıvrıla kıvrıla geçen dönen merdivenlerden koşarak indi. Simya Salonu'nda eflâatun renkli titrek ateşin önünde uyuklayan Büyük Teyze Petronella'nın yanından şimşek gibi geçti. Şapka Atölyesi'nin yüksek kapılarını alelacele geride bıraktı ve en hızlısının dönen merdivenlerin tırabzanından kayarak inmek olduğuna karar verip göz açıp kapayıncaya kadar alta kata ulaştı.

Çıplak ayakları, holün soğuk fayanslarına şaplak atarcasına çarptı. Sersemliğini üzerinden atmak için başını salladı ve kapıya doğru giden geniş holde koştu (pek de düz bir çizgide değildi çünkü başı hâlâ bir parça dönüyordu).

Kapının koca anahtarını çevirirken gökyüzünde beyaz bir ışık parladı. Buzlu camda uzun boylu bir karaltı belirdi.

Cordelia ağır meşe kapıyı çekerken, gök gürüldedi.

TAMZIN MERCHANT

Çakan şimşek, göğü ikiye yarıdı.

Şapkacılar Malikânesi'nin girişinde bir adam duruyordu. Eski püskü kıyafetleri sırlıklam olmuştu ve rüzgârda nefes nefese kalmıştı.

Gelen, babası değildi.

Adam kapıdan içeriye yıkılırcasına girip beraberinde hırçın rüzgârları ve yağmuru eve sokarken, Cordelia geriye doğru sendeledi. Sırma işlemeli pelerini, tuz ve deniz kokuyordu.

“Lord Hindiba!” Seslenen, merdivenlerden bir gaz lâmbası taşıyarak inen Ariadne Teyze’ydi. “Neler oldu, dünya mı başınıza yıkıldı?”

Lord Hindiba’nın üzerinden damlayanlar, giriş holünün zemininde bir yağmur suyu birikintisi oluşturmuştu.

TAMZIN MERCHANT

“Heyhat, dünya değil, Madam Şapkacı, deniz!” dedi Lord Hindiba hırıltılı bir sesle. “Deniz başımıza yıkıldı!”

Cordelia, boynundan aşağıya sanki bir Sibirya Buz Örümceği geziniyormuş gibi hissetti.

“Lütfen, Lordum, bize neler olduğunu anlatın,” dedi Tiberius Amca.

“Neşeli Bone’ye bir şey mi oldu yoksa?” Aşçı, sacında bez bigudiler ve elinde tahta bir kaşıkla mutfak kapısında belirmişti.

“Babam Kaptan Şapkacı nerede?” Cordelia’nın sesi incelmışti ve korkuyla titriyordu.

Lord Hindiba üç köşeli şapkasını başından çıkardı ve kenarında bolca biriken suyu dökmek için eğdi.

Üstüne basa basa “Neşeli Bone battı,” dedi. “Nehirağzı’nın girişini saran o korkunç kayalara çarptı.”

Rüzgâr, evin her yerinde uğuldadı.

“Ama ya babam? O nerede?” diye sordu Cordelia.

Buz Örümceği, iç organlarında dondurucu bir ağ örüyordu.

Lord Hindiba gözünü çizmelerine indirdi.

“Oradaydım. Geminin boğazdan geçerken güvenli bir şekilde yönlendirildiğinden emin olmak için deniz fenerinin tepesinde bekliyordum,” diye mırıldandı.

ŞAPKACILAR

Şapkasını o kadar sıkı kavramıştı ki parmak boğumları bembeyaz olmuştu. “Saray, Kaptan Şapkacı’nın kralın yeni şapkası için gereken son malzemeyle dönmesini sabırsızlıkla bekliyordu. Ama bu gece...”

Lord Hindiba gözlerinde bir dehşet ifadesiyle durdu.

“Yelkenler fırtınanın arasından göründü,” diye devam etti, yüzü kül rengine dönmüştü. “Rüzgârın arasından mürettebatın çığlıklarını duyacak kadar yakındım, dümende Kaptan Şapkacı’nın ta kendisini gördüm... ama gemi kayaları aşıp Nehirağzı’nın güvenli sularına varamadan önce karanlık okyanustan kabaran feci bir dalga, Neşeli Bone’yi aldığı gibi kayalıklara çarptı. Gemi bir anda paramparça oldu.”

Cordelia’nın başı titriyordu. Ardından tepeden tırnağa titrediğini fark etti.

“Hepsi de gemiyle birlikte battı,” diye fısıldadı Lord Hindiba. “Kurtulan olmadı.”

“Ama... hayır,” dedi Cordelia. “Babam tanıdığım en iyi yüzücüdür. Fırtınaların ve girdapların arasında bile yüzebilir. Sulara gömülmüş olamaz!”

Lord Hindiba, acı içinde görünüyordu.

“Kaptan Şapkacı denizde kayboldu,” dedi. “Çok üzgünüm.”

TAMZIN MERCHANT

Cordelia'nın titreyen bacaklarından çok daha güçlü olan yası ve öfkesi, onu merdivenlerden yukarıya taşıdı. Ariadne Teyze'nin sesi, arkasında dalgalanan eski püskü bir bayrak gibiydi. Üst katın koridorunda el yordamıyla ilerlerken, hain bir gözyaşı dalgası kabarmaya başladı. Koridorun sonundaki kapıyı sertçe açtı ve babasının yürek sızlatıcı derecede tanıdık kokusu yüzüne çarptı.

Bu, maceralarından dönerken getirdiği baharatların, sedir ağacının, odun dumanının ve deniz havasının kokusuydu. Cordelia kendisini babasının boş yatağına bıraktı ve yün battaniyelerin içine gömüldü.

Yüzünü yastığa bastırarak yattı. Hayatında duyduğu en hüznü şarkı içinden patlayarak çıkmaya çalışıyormuş gibi hissediyordu. Şarkı midesinden göğsüne doğru uluyarak yükseldi, kalbini sıkıştırdı ve çaresizlik içinde titrediğini hissettiği boğazına kadar tırmandı.

“Cordelia?” diye fısıldadı odaya sessizce giren Ariadne Teyze.

Bir gök gürültüsü duyuldu. Kayalara çarpan bir geminin çıkardığı ses gibiydi.

“Zavallı Cordeliacığım.”

ŞAPKACILAR

O hüzünlü şarkının ağzından çıkmasına izin vermemeye kararlı olan Cordelia, bütün vücudu gerilmiş bir hâlde yatıyordu. Sıcak bir el, sırtına dokundu. Teyzesi sonunda “Bu uyumana yardımcı olur, sevgili kızım,” dedi.

Cordelia’nın saçlarını okşayarak yana çekti ve Cordelia, kafasına nazikçe geçirilen Aysarmaşığı Uyku Şapkası’nın kadifesini hissetti.

Uyku şapkası koyu mor renkli bir sihir yarattı bir iç çekişinden daha uzun olmayan bir sürede uykuya daldı. Ahtapot kolları onu derinlerden çağırdı ve babasına seslendi ama sesi dalgaların arasında kayboldu. Fırtınalarla sallanarak geçen rüyalarında gece boyunca kulağına *denizde kayboldu, denizde kayboldu, denizde kayboldu* sözcükleri fısıldandı ve bir albatros, yabancı bir gökyüzünde ağıt yakarak süzüldü.

Sabah olduğunda aklında yeni bir fikirle uyandı. Kaybolmuş olan, bulunabilirdi.

Cordelia babasının ceketini üzerine geçirdi. Altın düğmeleri, aynı umut ışığı gibi parlıyordu. Ceketin kollarını yukarıya doğru çekti ve odadan çıktı.

Şapkacılar Malikânesi sessizlik içindeydi. Pencereden görünen gökyüzü berrak bir maviydi ve camları benek benek kaplayan yağmur damlaları, soluk sarı güneş ışınlarında parlıyordu.

Kütüphane; balmumu, cilalı ahşap ve Türk halısı kokuyordu. Binlerce kitap, raflarda omuz omuza duruyordu. Eski kara büyü kitapları, yeni bilim rehberleri ve ciltler dolusu ürkütücü sır, yer açmak için tıkkış tıkkış dizilmişti. Bazılarının boyu Cordelia'nın dizini aşırıyordu ve kamburalı deri sırtları vardı; diğerleriyse

ŞAPKACILAR

avucundan bile daha küçüktü ve rengârenk ipekle ciltlenmişti. Bunların hepsi de, sayfalarını çevirirken ona fısıldayan türden kitaplardı.

O kadar erkendi ki, Bulucu Güvercinler kuşhanelerinde hâlâ başlarını kanatlarının altına sokmuş bir hâlde uyukluyorlardı.

“Guguk,” dedi Cordelia alçak bir sesle. Yemliklerini yeni tohumlarla doldurup kaplarındaki suyu tazelerken birkaç parlak siyah göz ona doğru kırışıttı.

İçlerinden özellikle bir kuşa baktı.

“Agatha,” dedi. “Babam denizde kayboldu ve onu tek bulabilecek sensin.”

Agatha kanatlarını ciddiyetle titreştirip öttü.

Cordelia'nın babası, Kaptan Prospero Şapkacı, Agatha'yı koltuk altında sıcak tuttuğu yumurtasından kendisi çıkarmıştı. Agatha bir gün kabuğunu gagasıyla delip çıkarken kendisini Kaptan Şapkacı'nın nazik ellerinde buldu ve onun mükemmel bir anne olduğuna karar verdi.

Bir Bulucu Güvercin yumurtasından bu şekilde çıktığında, dünyanın neresinde olursa olsun, evine mesaj taşımak için daima annesine doğru uçardı. Cordelia bu yüzden masanın en üst çekmecesinden minik bir kâğıt rulosu aldı ve açıp şunu yazdı:

TAMZIN MERCHANT

Baba, denizde kaybolduğunu söylüyorlar. Eğer kaybolduysan, bulunabilirsin de. Lütfen denizde elinden geldiğince çabuk ortaya çık

Kâğıdın üzerinde yazı yazacak pek bir yer kalmamıştı, o yüzden gerisini sıkıştırdı:

ve lütfen eve dön. Sevgiler, Dilly

Kâğıda bir öpücük kondurdu. Mürekkebi yaymamak için bunu dikkatlice yaptı ve kuruması için havada salladı. Ardından kâğıdı sıkıca tekrar rulo haline getirdi ve tıpalı küçük bir cam şişenin içine koyup kırmızı mumla mühürledi.

Agatha'yı kuşhanesinden nazikçe kaldırıp şişeyi kuşun ayağına bağladı. Kuşun küçük kalbinin üç kat hızlı pıtırdadığını hissedebiliyordu.

Cordelia bir büyü yapar gibi "Prospero'ya, Prospero'ya!" diye fısıldadı.

Pencereyi ardına kadar açtı ve Agatha havalandı. Cordelia, camdan sarktı ve yağmurlarla yeni yıkanmış Londra evlerinin üzerinde soluk bir noktacık haline gelinceye dek kuşun ardından baktı.

"Cordilly?"

ŞAPKACILAR

Uyumaktan buruş buruş olmuş yüzünü ovalayan Tiberius Amca, kapı boşluğunda duruyordu. Kış uykusundan çok erken kaldırılmış bir ayıya benziyordu.

Gürleyen ama tatlı bir sesle “İyi misin, küçüğüm?” diye sordu.

“Evet, Amca,” diye cevapladı Cordelia. “Şimdi babama bir mesaj gönderdim.”

Tiberius Amca'nın omuzları düştü.

“Ah, Cordelia, tatlı kızım,” dedi.

“Bak,” diye açıkladı Cordelia, “eğer denizde kaybolmuşsa, bu bulunabileceği anlamına gelir. Bu yüzden de onu bulması için Agatha'yı yolladım.”

“Küçük Şapkacı,” dedi Tiberius Amca içi parçalanarak, “Bir Bulucu Güvercin'in annesi... öldüğünde... kafası karışan zavallı güvercin sadece uçup gider... ve bir daha asla görülmez.”

Tiberius Amca'nın gözleri bir anda doldu ve bir yeşil ipek mendile sümkürdü.

Cordelia, amcasının titreyen omzunu sıvazlamak için bir sandalyeye tırmanıp “Ağlama, Amca!” dedi. “Agatha babamı bulacak. O ölmedi; sadece *kayboldu*, bu çok daha farklı bir şey.”

Tiberius Amca gözlerini sildi.

TAMZIN MERCHANT

“Haydi artık canlanalım!” diyerek sırttı Cordelia. “Kral için yaptığımız Odaklanma Şapkasını bitirmemiz gerekiyor. Bizi sarayda bekliyor olacaklar!”

Saray teslimat günlerinde, Şapkacılar Malikânesi genellikle cümbüş ve keşmekeşle kıpır kıpır olurdu. Ama bu sabah, Şapkacı ailesinin Cordelia dışındaki üyelerinin gözleri kan çanağına dönmüştü, ayrıca hepsi de siyahlara bürünmüştü ve çok ağır hareket ediyorlardı. Aşçı Cordelia’nın yulaf lapasına fazladan bal ekledi ve keder içinde başının tepesinden öptü.

Şapkacılar’ın arabacısı Jones, sıkıca kavradığı çay fincanıyla mutfak penceresinden içeri doğru eğilmişti. Şık mavi üniforması, mürekkep siyahı üç köşeli şapkası ve hüzünlü bir ifadesi vardı.

Kahvaltı masasının baş köşesindeki solgun yüzlü Ariadne Teyze, kızarmış bir ekmek diliminin kuru köşesini ısırdı. Siyah Matem Şapkası’na bir sedefotu taktı ve, “Bugün saraya gitmemiz gerektiği için çok üzgünüm, cesur kızım Cordelia. Kraliyet Şapkacıları olmanın getirdiği külfetler vardır ve şu anda da görev bizi çağırıyor.”

“Hem allahın cezası Çizmeciler’in gerisinde kalamayız. Ya da o huysuz Eldivenciler’in,” diye homurdandı lapasını keyifsizce karıştıran Tiberius Amca .

ŞAPKACILAR

“Ayrıca ne Saatçiler’in ne de Pelerinciler’in!” diye ekledi Cordelia.

“Utanmazlar ve üçkâğıtçılar,” diye mırıldandı Tiberius Amca.

Cordelia, “Hem zaten babam gitmemizi isterdi,” diyerek son noktayı koydu.

Ariadne Teyze’nin ağzı hafifçe çarpıldı. “Prospero’nun eve getireceği özel malzemedен yoksun kalsak bile şapkeyi elimizden gelen en iyi şekilde bitirmeliyiz.”

“O malzeme neydi?” diye sordu Cordelia.

“Platonik Ormanlar’daki Atina Baykuşu’ndan bir kulak tüyü,” diye yanıtladı Tiberius Amca. “Dünyanın en bilge kuşudur: İnsanlardan uzak durmak için ne gerekiyorsa yapar. Tüyü, kralın işine büyük bir dikkatle odaklanmasını ve rahatsız edilmemek konusunda çok hassas olmasını sağlayacaktı.”

Ariadne Teyze tuhaf bir şekilde titreyen sesiyle “Haydi bir koşu git de Büyük teyze Petronella’nın ateşini yakmasına yardım et,” dedi.

Karga gibi bir sesle “Biraz gayret göster, çocuk!” dedi Büyük teyze Petronella. Cordelia vızıldayan

körükleri o kadar sert pompaladı ki eflâtun renkli ateş bir anda canlanıp isli şömineyi menekşe renkli alevleriyle yaladı. Simya Salonu, morumsu gölgelerle dans ederken ateş de pirinç kaplama cihazların üzerine titrek ışıklar gönderdi.

Büyük teyze Petronella soğuk ellerini Cordelia'nın yanaklarına koydu.

Çok yaşlı kadın, yine gaklarcasına sert bir sesle “Sen güçlü bir kızsın,” dedi.

Cordelia, kat kat siyah giyinip kendisine ne kadar cesur ve güçlü olduğunu söyleyen büyüklerin gülünç davrandıklarını düşündü.

“Babamın boğulduğunu düşündüğünü biliyorum. Dün gece ben de öyle sanmıştım,” dedi Büyük teyzesine. “Ama sabah uyandığımda, sadece kaybolmuş olduğunun farkına vardım. Yani bu çok farklı bir şey. Ve bir seferinde okyanusta sürüklenen ve su alan bir salın üzerinde on iki gün boyunca hayatta kalmıştı. O her şeyden sağ salim atlatılabilir.”

Prospero Şapkacı, denize sürüklenen bir gemi gövdesi parçasının üzerinde gerçekten de on iki gün boyunca hayatta kalmıştı. Ve Cordelia da. Bu, onun en sevdiği hikâyeydi.

“Sen okyanusta doğdun, Şapkacılar”ın en küçüğü,” derdi babası Cordelia'ya. “Annenle birçok malzeme